

24 UUR MET...

Floortje Klerx-Melis

Hoe ziet de werkdag van de radioloog eruit? Dit keer geeft Floortje Klerx-Melis, kinderradioloog in het HagaZiekenhuis/Juliana Kinderziekenhuis in Den Haag, een kijkje in haar agenda.

06.30 uur De wekker gaat. Nog één liedje dan. Daarna spring ik onder de douche, gooi beneden de tuindeuren open, pluk wat frambozen voor het ontbijt en doe een poging tot gemeenschappelijk ontbijt met de familie. Tiens, dus tegenwoordig heeft ieder een eigen ritme.

07.30 uur In de auto naar het werk. Het is net iets korter dan een halfuur rijden. Op het werk aangekomen zet ik de computer aan, haal ik de piepers uit het rek en ga dan direct naar de overdrachtsruimte.

08.00 uur Het heilig (half)uur begint. In het HagaZiekenhuis wordt het heilig uur voorbereid en gegeven door afwisselend een radioloog en een arts-assistent onder supervisie van een radioloog. Ik ben aan de beurt om te presenteren. Meestal laat ik kindercasus zien, want we hebben slechts een

een kind van 1 jaar, dat niet op commando in- en uitademt, *air trapping* door een corpus alienum?

08.30 uur De dag in de kliniek begint. Meer dan de helft van mijn werkdagen ben ik in het kinderradiologisch ingedeeld; de andere dagen bij de radiologie van volwassenen. Zo blijf ik breed inzetbaar, maar met expertise op twee aandachtsgebieden. We hebben vrijwel altijd een arts-assistent die stage kinderradiologie bij ons loopt. Dat houdt ons scherp. Op de kinderradiologie doen we een korte dagstart. Met het team – de doktersassistente, de kinderlaboranten en de aios – overleg ik wat ons te wachten staat en of er nog speciale dingen zijn. Werken in ons kinderradiologisch is onvoorspelbaar en dat maakt het ook zo leuk. Sommige dagen verlopen heel kabbelend, een electief programma met ongeveer elke 20 minuten een echo. Die zijn veelal voor screening heupdysplasie, follow-up nieren voor de

deel musculoskeletale radiologie: fracturen, kniepijn, heupklachten en scoliose, maar we verslaan toch ook nog redelijk wat thoraxfoto's voor luchtweginfecties en correcties van pectus excavatum. Verspreid over de week doen we MRI's, met name voor kinderneurologie en kinderrthopedie. Maar regelmatig maken we ook een MRI van het abdomen voor morbus Crohn en doen we een verdwaalde CT. We doen immers alles om straling te beperken. Kortom, alle modaliteiten en total body, van afwisselend rechttoe rechtaan tot heel uitdagende casussen. In het Juliana Kinderziekenhuis zijn namelijk bijna alle kinderspecialismen vertegenwoordigd. Dat leidt tot een mooie diversiteit aan pathologie.

We overleggen zowel tijdens multidisciplinaire overleggen (mdo's), als aan het werkstation op mijn kamer. De consultantfunctie van de radioloog, een van onze ABCD-rollen, hebben we hier al hoog in het vaandel staan.

'We hebben eigenlijk altijd een arts-assistent die stage kinderradiologie bij ons loopt. Leuk! Dat houdt ons scherp'

paar kinderradiologen op onze afdeling die over dit onderwerp onderwijs kunnen geven. Ik laat een casus zien van een 6 dagen oud kind dat voor een MRI hersenen kwam vanwege hydrocephalus, maar bij wie we op de rand van de scan een neuroblastoom hadden gevonden. Daarna nog een kind met een osteochondritis dissecans (OD)-haard in de knie en een ander met osteomyelitis in schouder. De laatste casus gaat over X-thorax: hoe vang je bij

urologiepoli, echo hersenen van de neonaten en zwellingen in de hals. Die laatste zijn vaak reactieve lymfeklieren, maar let op: er kan ook een maligne lymfoom, lymfatische malformatie of pilomatrixoma tussen zitten. Dit vormt een goed leermoment voor de aios: hoe de differentiaaldiagnose van zwellingen in de hals op te pakken.

Tussendoor verslaan we de andere onderzoeken. Voor de *bucky* betreft het meren-

09.15 uur Vandaag hebben we ook zo'n overleg. De kinderchirurg heeft aan het eind van de nacht een neonaat opgenomen met gallig braken en is bang voor een obstructie. Dat betekent spoeddiagnostiek, die tussendoor geregeld moet worden. Bij de echo is er op dat moment geen volvulus; we pakken daarom direct door met doorlichting en daar vangen we heel mooi een malrotatie. Een uur later hebben we nog een doorlichting van een ouder kind, met normale anatomie. Voor mijn aios vormt dit een prachtige combinatie. Hij kan binnen een paar uur alle ins en outs leren van hoe je dit onderzoek op verschillende leeftijden uitvoert, wanneer het spoed is en hoe normale en afwijkende anatomie eruitziet. De ochtend loopt verder zoals gepland. Ik kan

Floortje met het team doktersassistenten en laboranten.

zelfs nog een paar e-mails wegwerken, die flink oplopen als je plaatsvervangend opleider bent. Er is altijd veel te regelen voor de opleiding, zeker nu aijs allemaal hun eigen pad lopen met een individueel opleidingsplan.

11.45 uur Ik ben in het auditorium om onderwijs te geven over de radiologische kant van kindermis-handeling. Dat heb ik de kinderchirurgen beloofd voor de CASH-cursus. CASH is het landelijk cursorisch onderwijs voor chirurgen in opleiding en het Juliana Kinderziekenhuis organiseert dit keer de CASH-cursus voor kinderchirurgen in spe. Ik vind het ontzettend boeiend om met andere specialismen gecombineerd onderwijs te geven en discussies te voeren over onderwerpen die ons beider vak raken.

Na het onderwijs doen we een echo appendicitis. Het jongetje vindt het heel spannend, maar als we de kamer veranderen in een 'toverkamer' met discolampen en dierengeluiden, is hij gelijk een ander (meewerkend) kind.

Daarna gaan we lunchen. Dit doen we meestal met alle radiologen, even gezellig bijkletsen over de vakanties en andere leuke dingen waarmee we onze vrije tijd vullen.

13.15 uur Het middagprogramma begint. Eerst doen we de nodige geplande onderzoeken, kinderen die eerst een echo-onderzoek hebben en aansluitend naar de afspraak op de poli van de kinderarts gaan (duurzaam!). Dan komt er tussendoor een kindje van 8 maanden

met een zwelling op zijn hoofd. Het blijkt een subgaleaal hematoom te zijn. Laat er nou precies zo'n casus over *non-accidental injury* in mijn onderwijs die ochtend gezeten hebben... We bellen daarom meteen met de spoedpoli van de kinderartsen om dit verder op te pakken.

15.30 uur De gynaecoloog belt mij, of we een MRI in het kader van intra-uteriene sterfte (IUVD) kunnen doen. Het kindje is net geboren en gisteren voelde de moeder nog leven. Als we op korte termijn de onderzoeken

doen, kunnen we nog een goed beeld krijgen. Gelukkig staan onze laboranten altijd klaar voor dit soort 'goede service' en binnen een uur is er een plekje gecreëerd om te scannen. Echt een fijn team!

16.30 uur We gaan naar het vmdo kinderurologie, dat we één keer in de maand samen met de uroloog van het Sophia Kinderziekenhuis doen voor de hoogcomplexe casuïstiek. Bij terugkomst maken we de lijsten met kin-

deronderzoeken vlot leeg en springen we nog even bij voor de thoraxonderzoeken van de volwassen patiënten. Zo kunnen alle collega's een beetje op tijd naar huis.

18.30 uur Koken en eten met z'n allen, *quality time*.

19.30 uur De computer gaat toch weer aan, want we hebben een digitale refereeravond van de sectie Kinderradiologie. We spelen met de onderwerpen altijd in op het brede publiek van onze sectie. Er zijn 'pure' kinderradiologen, maar er zijn ook een groot aantal leden die in hun (niet-kinder)ziekenhuis kartrekker zijn voor de kinderradiologie. De visie van onze sectie Kinderradiologie is: 'voor elk kind in Nederland de beste kinderradiologische zorg, ongeacht in welk ziekenhuis het binnenkomt'. Het gaat daarom vanavond ook over de niet-medische randvoorwaarden die de kinderradiologische zorg enorm kunnen verbeteren: *skills for comfort* (van de patiënt en daarmee van de arts) en optimalisatie van de dosis van de onderzoeken.

21.00 uur Mijn dochter zit in het examenjaar en heeft nog een paar vragen over genetica voor biologie, dus dat doen we nog even en dan mag ik echt ontspannen.

Normaliter ga ik 's avonds graag sporten. Ik vind het belangrijk om mentaal

‘De consultantfunctie van de radioloog,
een van onze ABCD-rollen, hebben ze hier al
hoog in het vaandel staan’

en fysiek fit te blijven, maar dat zit er vanavond niet meer in. Soms vraag ik me weleens af hoelang ik nog doorga met deze drukke combinatie van werk en privé. Maar ik heb nog steeds zoveel plezier in dit werk, dat ik toch weer besluit dat ik het morgen en overmorgen gewoon weer doe. ■

Floortje Klerx-Melis
kinderradioloog in het HagaZiekenhuis/
Juliana Kinderziekenhuis in Den Haag

In de volgende MemoRad geeft hoogleraar radiologie Joachim Wildberger, werkzaam in het Maastricht UMC+, een kijkje in zijn werkdag.